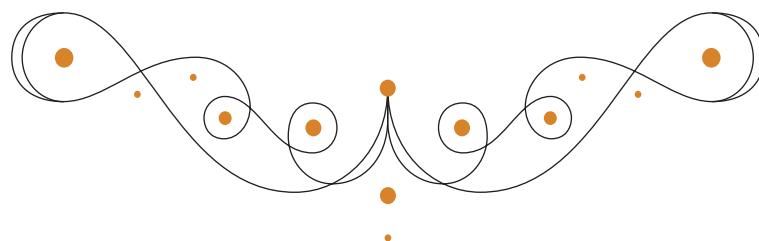

Christine Plenter

MINI MESÉK

BUDAPEST, 2020

TAVASZI ÜNNEPEK

Morgit már két hete nem látták. Justin belefogyott az epekedésbe, Roger napközben többször is idegesen szimatolt bele a Bölcsfenyő felől fújó szélbe, Kis Vörösmacska pedig minden reggel felszaladt a palotába érdeklődni barátnőjük felől. Eleinte lekonyult bajusszal tért haza, majd egyszer csak Justin meglátta, hogy a hosszú, vidáman lengedező szálakon kekszmorzsák táncolnak. Kiült szemébe a remény, amikor öccse belépve a konyhába, kérdés nélkül hadarta a jó hírt.

– Macska Maharadzsza visszajött, és a palota konyhájában készülődnek a húsvétra!

– Ez valóban jó hír, de azt tudtuk, hogy csak pár napra utazott el valamilyen külhoni ünnepség miatt. Azt mondd, hogy egyedül érkezett-e? – kérdezte izgatottan Justin.

– Ha arra gondolsz, hogy Morgi is visszatért-e, akkor sajnos nincs jó hírem. Macska Maharadzsza azt mondta, hogy még ott marad pár napot.

– Jó, jó, de hol van az az ott? – perdült testvérei mellé Roger. – Azt sem tudjuk pontosan, hogy hová utaztak, és csak feltételezzük, hogy együtt mentek el. Titokzatos macskalány ez a Morgi, de velünk meg szokta osztani a terveit.

– Hát... izé... – pislogott nagyokat Kis Vörösmacska – ezt elfelejtettem megkérdezni. Annyira örültem, hogy újból láthatom a barátomat, meg olyan sok finomságot hozott...

– Haspók vagy! Közben meg lehet, hogy Morgi bajban van – mordult rá Justin.

– Nem is! Ha meg ennyire érdekel, hogy hová tűnt az imádottad, akkor járj utána magad! – fújta vissza a kicsi.

– Ejnye, no! Ne veszekedjete! Morgi tud magára vigyázni, és nekem üzenne, ha segítségre szorulna. Inkább menjünk fel mindannyian a palotába, és kérdezzük meg Macska Maharadzsát! – állt a két kandúr közé Roger.

– Az nem fog menni – jegyezte meg, még mindig kissé sértődött hangon, Kis Vörösmacska. – Maharadzsza azt mondta, hogy a szüleivel tölt pár napot, mert valami álmos ügyeket kell megbeszélnie az öreg maharadzsával, amelyek Macskaföldre jönnek, vagy csak elmennek mellette... – bizonytalanodott el a hangja, és hirtelen nagy szükségét érezte, hogy tisztára nyalja a bundáját.

– Gyanítom, a birodalmat érintő államügyekről van szó – fordította le Justin öccse szavait a felhúzott szemöldökű Rogernek. – Akkor, viszont valóban várnunk kell! – sóhajtotta.

Így aztán újabb két, várakozással teli nap telt el. A harmadik nap reggelén azonban, Roger meglátta az erdei ösvényen kecsesen szökdelő, fekete-fehér bundás macskát egy kis kosárral a mancsában. Szaladt is megkeresni testvéreit, hogy együtt fogadják Morgit.

A boldog viszontlátás után zúdultak a kérdések a frissen visszatért macskalányra, ám Morgi csak ímmel-ámmal válaszolgatott. Roger ezt hamar meguntta, és elkapva barátnője kék tekintetét megrovón szólt hozzá:

– Nem értem, hogy miért nem avatsz be minket az eltelt hetek eseményeibe. Ha nem beszélhetsz róla, hogy hol jártál, kivel voltál és mit csináltál, akkor ezt mondd! Hirtelen

mentél el, igaz Macska Maharadzsával együtt, de nála tudható, hogy államügyekben utazgat.

Az államügyek szónál rá mosolygott öccsére, és ettől hangja kedvesebbé váltott.

– A fiúk aggódtak érted, és megérdemelnék az őszinteséget, ha nem titok – folytatta Roger. – Még azt sem mutattad meg, hogy mit hoztál a kosárában!

– Ja! Igen! Mindjárt itt a húsvét, és gondoltam néhány színes, festett tojás szépen mutatna az asztalotokon. Na, persze a legszebbeket félretettem a locsolóimnak – vetett bájos pillantást Justin felé, miközben kirakosgatta a tojásokat az asztalra.

– Morgi! Ezek gyönyörűek! Ilyen mintákat még sosem láttam – tapogatta a tojásokat Roger. – Mennyi szín! Piros, zöld és még fekete is! Mikor festetted ezeket? Én még csak most fogok belevágni a húsvéti készülődésbe.

– Nos, tényleg nem szép dolog titkolózni a barátaim előtt. Csak attól tartok, hogy nem ismeritek, ezért nem értitek meg a velem történeteket és megorroltok vagy kinevettek érte – kezdett bele halkán a magyarázatba Morgi. – Nem egyedül festettem őket és nem is a palotában, sőt, nem is húsvétra.

– De Morgi! Sosem tudnék rád haragudni! Hiszen ismersz! – pattant fel Justin. – Inkább ne csigázz, hanem mesélj el mindent, ami az elmúlt hetekben történt veled!

– Tudjátok, hogy perzsa-macskavér folyik ereimben, és időnként bizony visszavisszavágyom szülőföldemre, bármilyen nehéz sorsom is volt ott. Maharadzsá és Bo is jól tudják ezt, így megbeszélték, hogy elkísérhetem Macska Maharadzsát Perzsiába márciusi útja során. A fényes arcú padisah maga hívta meg őt, hogy vegyen részt a napfény, a tavasz beköszönte, a megújulás ünnepén. A hivatalos ceremónia után ő hazatért, de én még néhány napig élveztem a vendéglátást. Végül Bo hozott vissza, és itt is marad húsvétra.

– Ezt nem értem – csóválta a fejét Kisvörös. – Akkor ti már megünnepeltétek a húsvétot. Úgy tudom, hogy a tavasz kezdete, meg ez a megújulás ezzel függ össze. És még tojást is festettél!

– Éppen ez az. A világ különböző helyein sokféle tavaszi ünnep van. Ahány vallás, annyi szokás, de a tavasz beköszönte mindenhol nagy esemény. Közép-Ázsiában, a tavaszi nap-éj egyenlőség ünnepe tulajdonképpen az újév kezdete. Március huszonegyedikére, erre az eseményre, a noruz-ra kapott meghívót Macska Maharadzsá és Bo Perzsiából. Az ünneplés két hétig is eltart, és ezalatt nagy lakomákon gyűlnek össze a barátok, rokonok. A tojásfestés itt is hagyomány, a gyerekek és kismacskák kedvence. Más szokások is vannak, amelyekre emlékszem, és jól esett újból átélni őket. Az egyik ilyen a tűzugrás, aminek sajnos áldozatul esett a farkam néhány szála – lengette meg az ámuló macskák előtt megperzselődött farkincája végét. – Ez egy fontos teendő a noruz éjjelén, mert a tűz átugrása jelenti, hogy a tűznek adjuk, elégetjük és ezzel magunk mögött hagyjuk a rosszat, a fájdalmat, a gyengeséget, és helyette megszületik a tűzből a jó, a boldogság, az erő.

– Te attól féltél, hogy azért, mert máshol élő, más szokású macskák hagyományaiban hiszel és együtt ünnepeltél velük, ezért mi megharagszunk vagy kinevetünk? Akkor a perzsa rokonságod is megharagudhatna rád vagy kinevethetne, hiszen a húsvétot velünk

töltöd, a mi szokásaink szerint. Tavaly piros tojást kaptam tőled a locsolóverseméért cserébe, és ettük meg az ünnepi sonkát – jegyezte meg Justin komoly hangon. – Igaz, hogy később érkeztél ebbe a birodalomba, mint mi, de már tapasztalhattad, hogy itt mindnyájan hozzuk a saját szokásainkat, hagyományainkat, és elfogadjuk a többiekét. Sőt, ha egy jó kis lakomáról és mulatozásról van szó, akkor örömmel részt is veszünk benne.

– Igazad van, Justin – bólintott Morgi és megfogta a kandúr mancsát. – Ne haragudjatok a titkolózásért!

A szép macskalány puha érintésétől Justin megremegett, és nem jött ki több hang a torkán.

– Fátylat rá! – nevetett fel Roger és megveregette bátyja vállát, hogy a kandúr magához térjen Morgi kedves érintésétől. – Menjünk ki az erdei tisztásra, vágjunk barkaágakat és díszítsük fel a szobákat! Közben pedig kérdezzük meg a nyusziktól, hogy az idén merrefelé rejtik el a tojásokat!

Így történt, hogy Morgi és Justin javaslatára Macska Mahardazsa Birodalmában felvették az ünnepnapok listájára a noruzt is. Justin szentül elhatározta, hogy húsvét után beül a könyvtárba és utánaolvas, hogy jövőre milyen kedvességgel lepheti meg majd Morgit a noruzra. De addig is vidáman keresgéltek a nyuszik tojásait, falatoztak Mirci néni kalácsából, együtt ültek asztalhoz barátjukkal Macska Maharadzsával sonkát enni. És persze, Justin ebben az évben is lelkesen szavalt Morginak a piros tojásért és macskapusziért.

